Những việc chính cần biết trong tuần lễ này

HUẾ

Cụ Phan-bội-Châu

Sau năm 1925, cụ Phan-bội-Châu trở về Huế. Cụ không được đi lại tự do, mà ai muốn vào thăm cụ cũng phải xin phép. Hiện giờ cụ chỉ quanh quẩn bên sông Hương, bên Ngự, lấy câu thơ chén rượu liêu ra ngày tháng.

Đức Bảo-Đại về nước, muốn thi hành cải chánh sách khoan hồng với toàn dân, và nhất là với những người can quốc-sự những năm vừa qua. Vì thế, có tin rằng đức Bảo-đại có lẽ hợp ý với quan Khâm-sứ Châtel xem xét về tình thế của các chính-trị phạm và về trường hợp của cụ Phan-bội-Châu, để cụ được tự do đi lại trong xứ như mọi người thường vậy.

TRUNG-HOA

Tướng giới-Thạch quyết giúp Thăng-ngọc-Lân giữ Nhiệt-hà

Ủy-viên cũng vụ Nhiệt-hà là Lý-quang-Tiu đã yết kiến Tưởng-giới-Thạch trở về Bắc-bình nói rằng : tướng đã tỏ ý từ nay về sau nếu quân Nhật cố đến quấy rối Nhiệt-hà, quyết đem binh lực cả nước giúp Thăng-ngọc-Lân chống giữ. Lý có mang bức thư thủ bút của Tưởng gửi cho Thăng-ngọc-Lân.

Mã-chiêm-Sơn đến trấn long-môn chỉ huy

Tin Bắc-bả nói : Mã-chiêm-Sơn đến trấn Long-môn chỉ huy quân Bắc-long-Giang, đi đực do Khanh-Thanh tiến lấy Tay-Hồa, hiện đang đánh nhau với quân địch ở ngoài thành. quân nghĩa dũng ở chung quanh đều đánh giúp. Quân địch đực đã đến Khắc - son, Tô-bình-Vân ở Nam - hải phải đui biểu bí mật yết kiến Mã-chiêm-Sơn thuật cái khó tâm cùng quân địch chu toàn, bí mật định cách hợp đồng đông bắc.

Mã-Chiêm-Sơn thế đánh Nhật

Đã bao nhiêu lần có tin Mã-chiêm-Sơn bị thương chết trận, rồi lại có tin Mã-chiêm-Sơn chưa chết, thành thử đến bây giờ không ai dám chắc Mã chết hay sống.

Nay muốn chứng thực là mình chưa chết, vừa đây Mã lại gửi cho Chính-phủ Bắc-Bình một bức điện tín nói rõ là đã khỏi hết các vết thương và hiện nay đang chỉnh đốn lại quân đội. Dưới tay Mã tới nay vẫn còn tới ba vạn quân đóng ở phía đông tỉnh Hải-lăn.

Trong điện văn, Mã lại nói người ta chỉ có cương thường là trọng, và xin thề hết sức đánh quân Nhật, kỳ cho chết mới thôi.

Bảo tàn được cử người sang dự hội đồng Vạn-quốc

Nam-kinh, 23 Sepbre. — Vạn hội-đồng vạn quốc sắp tới đây, họp để nghe tờ trình của đoàn điều tra Lytton và tìm phương pháp giải quyết vấn đề Trung-Nhật, người Tàu cho là một hội đồng rất quan trọng.

Vì cớ ấy Trung hoa hòa được cử một nhà báo sang dự hội đồng để biên chép những tới-tranh biện và hàng ngày gửi điện tín về cho hàng thông tin của Chính phủ Trung-hoa.

Viên Chánh đốc hàng Trung-Ương thư xã « của chính phủ Nam-Kinh sau mới cước lựa trọn đã cử tay lão báo có tiếng họ Cố hiện chủ trương tờ báo Thần ở Nam-Kinh.

Mã-chiêm-Sơn tuyên cáo mấy trận thắng lợi

Mã-chiêm-Sơn có thông điện đi các nơi nói rằng : chỉ huy đạo tả quân nghĩa dũng Hắc-long Giang là Lý-thiên-Đức cùng đoàn Vương-nha-Thanh đánh thành Hắc-khanh, đánh quân Nhật phải lui về Tây-khoa, giết được hơn bốn trăm quân địch. Lại quân Nam-định-Phương thuộc quân nghĩa dũng hai nghìn quân địch đánh nhau giữ đội trong tám giờ đồng hồ ở Nguyệt-lương-Bảo Lư-đoàn thuộc bộ Tô-đánh-Đức cùng bộ Tiên-đâu địch quân hơn năm trăm người đánh nhau giữ đội xuất ngày ở Bắc-hung-Trấn, quân địch tan vỡ lui về Tuy-tân, liền đuổi theo đánh. Kẻ đó có thể chiếc phão hàm của địch quân ở Phu-cầm đến đánh, quân Hắc-long-Giang thêm viện binh đến, đánh nhau cùng giữ đội, giết chết hơn trăm quân địch.

ẤN-ĐỘ

Gandhi đã tuyệt thực

Poona 23 Septembre. — Hiện nay, Gandhi không ăn uống đã hãy mươi giờ đồng hồ rồi. Trong ông vẻ mặt mệt nhọc, hốc hác, nhưng vẫn giữ-sức để đọc nhiều thơ từ và kiến tiếp rất nhiều khách. Các y-sĩ khuyên ông nói thật ít để còn sức mà dự vào cuộc hội nghị nay mai. Hôm nay, Gandhi đã kiến tiếp nhiều viên lãnh tụ bon chúng dân trong số đó có viên lãnh tụ bon chúng dân Malaya.

Gandhi lại cũng bổ một bức thông điệp khuyên dân nước Ấn đừng nhịn đói, để tỏ lòng hoan nghênh cái cử chỉ của ông vì đã có nhận được nhiều thư từ và điện vào bào lụa rằng nhiều dân Ấn đã theo gương ông mà tuyệt thực. Ông Gandhi đã khuyên bọn ấy đừng nhịn đói mà phải thế nào cho đánh đổ được cái tham-kiến của một số đông dân công một xứ coi một bọn khác như bọn cùng dân.

Việc Gandhi

Poona 24 Septembre. — Hiệp nước Gandhi do lãnh tụ và bọn công dân có quyền bầu cử trong 148 tỉnh. Bọn này lại có thể đự một mình trong cuộc bầu cử ở Kinh-đô. Việc tron-đại biểu sẽ làm theo tuyển cử sơ cấp.

Hiệp nước lại định rằng luật này chỉ sẽ đem thi hành trong một thời gian là mười năm, bon chúng dân cũng có thể sung được vào các công sở.

Trong bức điện văn bọn lãnh tụ Ấn và lãnh tụ công dân gửi cho Mac Donald, có nói rằng một bần sao hiệp nước ấy sẽ độ tiên chính phủ lính Bombay, rồi từ đây sẽ truyền giao sang chính phủ nước Ấn và quan thủ tướng nước Anh. Bức điện văn ấy lại nói rằng nếu ông Gandhi cảng nằng cảng khiến Có mấy câu như sau : « chúng tôi muốn tránh một cái tai và không những cho ông Gandhi, mà cho cả nước nữa, nếu chúng tôi yêu cầu bài điều quyết ngài về việc phân-biệt các trường tuyển cử, để cho ông Gandhi thôi nhịn đói. Bởi nếu chậm chỗ chút nào là tính mệnh Gandhi ngày lâu ấy và sẽ có lành hưởng không hay cho dư luận vậy. Nước Ấn hết lòng trong lời quyết nghị của nước Anh ngày ».

Simla 24 Septembre. — Cái tin hiệp nước Gandhi đã kỳ kết đã được hoan nghênh lắm. Nhưng người ta cho rằng chính phủ Anh không thể quyết nghị được mau như ước ý Hồi ấy trường đầu, vì lẽ hiệp nước trước hết phải độ lấy cho chính phủ Anh, rồi đến các chính-phủ địa phương, các chính phủ nay còn phải xét xem dư luận cả tên thành không đã.

Vậy thời lời phức tạp cả nước anh gửi sang chưa có thể tới tai nơi trong bốn ngày được.

Đảng « ao-đỏ » ở nước Ấn-độ hoạt động

Bombay, 26 Septembre. — Bọn phản đối trước kia đã bắn lên ngăn trở quân Anh kéo về vùng Chittrat nay đã yên cầu chính-phủ Anh tha hết những đảng viên đảng « ao-đỏ » bị giam. Bọn này đã hứa hãi các cuộc phản đối pháp lý yên cầu cho họ được chuẩn y.

PHÁP

Đảng Xã-hội Pháp muốn bỏ Thượng nghị-viện

Ngày 15 Octobre là ngày tuy n cử người lên Hạ nghị viên ở Pháp.

Trước ngày tuyển cử đảng xã hội Léon Blum lên án thượng nghị viện những bầu thượng nghị viện đi, chỉ đòi một mình hạ nghị viện thôi. Nhưng trong lúc chờ đợi hãy tiếc, thì phải hạn chế quyền hạn của Thượng nghị Viện lại vì quyền hạn ấy có thể hại tới Hạ nghị Viện được. Đảng xã hội yêu cầu chế độ đại biểu phải khả hơn lên trước và tuyển bố rằng trong tác người ta hàm hồ chức tranh thì đảng xã hội Pháp phải liên hiệp với đảng xã hội các nước mà vận động giải binh.

Vua cũ nước Đức

Vua Guillaume II mười mấy năm nay sang nhờ em gái đất Hôa - lan, nghiêm nhiên thành một nhà tư bản, tưởng không còn bao giờ được về nước nữa...

Ai ngờ đâu, mấy ngày rồi, ở đất Hôa-lan thấy mất bóng ông. Ông bảy giờ to lớn, đầy đà ra, ngày ngày dân Hôa-lan vẫn được giáp mặt, có lẽ nào mất đi không ai trông thấy được. Mà ông còn có cần cầu gì mà phòng bảo rằng ông bị bắt cóc... Cho nên thiên hạ ngờ...

Biết đâu ông không giở lại Bá - linh có lại nghiệp hệ cũ? Biết đâu ông không muốn dân yêu cũng ông bộ dưới ông ra lâu thế hai ? Tào gan thay.

Tào gan

Ở linh Gia-định, có lệnh gần số nhà của các phố xá.

Người nhà nước đến gần hộ.

Không thấy người đến thăm tiền số dân thành phố đã mừng. Mừng nhất là lên Lân, bán tạp hóa ở bên cạnh sở cầm.

Thì hôm qua, một người ăn vận chững chạc, sách cặp da đến đòi tiền số Lân bỏ bạng đưa ra bảy hào rồi.

Người kia lĩnh tiền rồi đi ra.

Lạ nay, sao người ấy ra khỏi cửa lại ba chân bốn cẳng chạy như bay. Lân ngẩn hiệt mình thấp cơ. vội trí bỏ lên, lính dưới theo bắt lại, người thâu tiền số đã vẽ sổ cầm.

Tào gan thật, bọn đi lừa. Lừa lắm bẫm. Nhưng tào gan thật là lúc nó co chạy.

Tự chôn mình

Vinh. — Ông bố N.C người làng Q U I Nghệ an vốn là người làm mê địa-lý. Người ấy thường thấy ông đi lang thang vẽ vẽ một mình ở chỗ rừng xanh núi đồ, có ý tới ông 15 năm ngày xưa, tìm những huyệt Cửu-Long choán châu.

Bỗ hai năm nay, ông ta gỡ đầu trẻ và xem địa lý ở làng thước phủ Anh-sơn. Vừa rồi tự nhiên ông mất tích, nhà chủ sinh nghi, mở trép-ông ra xem thì thấy một bức thư tuyệt mệnh và một bản đồ vẽ ông tự chôn sống, nói tìm đến nơi thì ánh đã ra người thân cả.

Cuối cùng tự gần là một nơi ở trên đỉnh núi gần đây, chính ở suối trong có nhiều cỗ-thụ riêng huyệt có tấm vân giấy, giữa vân lên thấy một cái huyệt. vết đào đã cỏ ngược lên đỉnh núi giữa huyệt thì thì-thể ông đang đựng, tự cỗ xuống chân học vải trắng thì chưa có cái đầu thôi.

Thì ra ông lập tâm tự chôn đã lâu. nên tự đào lấy huyệt.

Hôm ấy ông uống rượu say. mua vải quấn mình. rồi chui vào huyệt. kéo vân xuống mà từ trần.

Thực là một cách chết kỳ khôi và can đảm nữa. Y hẳn ông thấy phải đất ấy. phải nên tự hy sinh để phúc lộc cho con cháu chăng ?.

Những tranh vẽ trong Phong-Hóa đều khắc tại hiệu Ich-Cát

Lạc con

Ai mách xin hậu tạ

Tôi là Nguyễn-văn-Bằng 42 tuổi, ở xã Phương khê. Phủ Quảng Oai - Sơn-tây, có đứa con gái tên là Nguyễn văn Ấm, năm mươi tuổi, da ngăm ngăm đen, môi trên hơi lên răng cửa to vẻ trắng, làm thuốc chung phải chăng.

Tôi có cho nó theo học trường Như Quỳnh (Cẩm ghênh) huyện Văn Lâm. Hưng-Yên. Vào khoảng 12 giờ ngày 25 tháng chín tây vừa qua 26-5-22 nó ra cửa thành cất lão rồi lạc không thấy về nữa. Lúc nó lạc đi có mặc cái quần nâu cổ áo cộc trắng và đội cái mũ dạ.

Vậy ông bà nào thấy đứa bé ấy lạc đâu xin bảo tin giúp. Phúc mách đem tôi, tôi tin hậu lạ. Xin viết thư và chỉ ở ảnh này.

M. Nguyễn văn Bằng Village de Phương khê, Phủ de Quảng Oai Sơn-tây,

M. Chân-Institutour école Nhu Quỳnh Gare Đình đã Ligne Hanoi Haiphong

Kính cáo

Xà-phòng thơm rửa mặt hiệu :

« MONDIA »

Là thứ xà-phòng tốt, giá rẻ. Khắp hoàn cầu ai cũng thích dùng vì hương vị thơm, nhiều bọt, dùng đến hết không nát, như mọi thứ xà-phòng khác.

Đại lý độc quyền

LUNE-FAT

22, HÀNG BẠC, HANOI

Có bán tại : Hiệu Giu-Thuận-Long, 38 Boulevard Carreau Nam-định
A-Raz Mahomed 25, Phố Khách Hải-phòng

Cái chết của ông dỡ

Ở linh Nghệ-An có một ông dỡ.

Ông đã nay cũng giống các ông dỡ khác, giỏi học, hồi tứ-vi, xem địa-lý. Ông thường lên chơi một đỉnh núi, có cỡ thụ, có suối trong.

Một hôm ông uống rượu say, rồi đi mất. Người nhà đã ra đi tìm. Thương ôi! ông đã ra người thiên-cổ. Ông lên đỉnh núi cũ, tìm đến cái huyệt ông đã đào sẵn, lấy vải trắng quấn lấy mình. rồi chui xuống huyệt, ông đã đậy ván, nhắm mắt lại rồi cứ thế mà thiếp đi.

Có người bảo ông xem địa-lý, tìm được ngôi mộ phát, tự hi-sinh để phúc lại cho con cháu. Có người đoán ông tin được chân u-nhân, linh mịch, nằm ngủ đợi ông Trần-Đoàn đến rước đi.

Đoàn mãi cũng không về tỉ, sao không hỏi ngay ông dỡ? Nào ai chịu khó xuống hỏi ông đó?

Nếu ở bên Mỹ, chắc họ đã kêu « cụ ấy lại muốn quảng cáo cho thiên hạ biết mình đây thôi ».

■

Bác-sĩ Nam-Anh giả

Có tin rằng bác-sĩ Nam-Anh một người Nam-kỳ được giải thưởng Nobel vì đã phát minh được một phương thuốc chữa chế người đời bớt cái lông đục.

Ông đặt tên là thuốc Sadec một tỉnh có tiếng là nhiều hoa - khôi nhất miền Nam không hoàn nghênh một thuốc ấy - mà người Bắc, mấy vòm Van-thi, Khâm-thiên, chỉ em cũng rủa thầm bác-sĩ.

Thời buổi kinh tế không-hoảng, bọn dân ông nếu ai cũng tiêm thuốc Sadec rồi lại sinh ra bọn thất nghiệp mới.

Chỉ em giang hồ đừng vội lo : Cái ông bác-sĩ ấy là bác-sĩ Vũ-văn-Trật cơ-chang nữa, chưa chắc đâu ông ấy đã đã ng thuốc ấy. Họa chăng chỉ có mấy thầy XI, mấy ông sư mà sự đó cần chăng chăc

■

Chung quanh tờ ăn

Anh làm ở sở một thầy kiện ở Hà-thành. Làm ở đấy, anh học cái mánh khóe người tôn.

Học được rồi, anh ra làm thầy kiện, thầy kiện không bằng đây cái cách anh làm thầy kiện :

Một chị nhà quê nọ, chẳng may con bị bắt giam. Đến gặt đâu, gặt tai kêu cứu quan lớn :

— Được, chị về lo 1 cụ một trăm, để tôi nói với quan tôn cho.

Giọng nói đồng-dực, quần quần, anh ngâu thấy cũng phải vững tâm.

Một tháng, hai tháng, ba tháng... số tiền ta cần chị nhà quê đâu đâm tìm về ở chốn Khâm-thiên...

Một hôm, chị nghe đọc báo, thấy tên con mình phải tội, xuống lên, chị lại tìm đến cửa quan lớn.

— Không sao, đã cần cứu tôi là việc tất xong chị cứ về, tin đăng báo là tin sai thôi

Chẳng may cho quan, tin ấy nó lại là tin thật. Quan lầm, vì lầm có một lí, quan phải vào nhà nhà mất, rồi điện ra tôn.

— Thưa quan lớn, (quan lớn đây là quan tôn, mà quan thầy kiện đã sụt xuống địa vị người ta cho) chị ấy có đưa cho con một trăm thật sang tiền để là tiền xe pháo, tiền chị chi cho con (phần lúc nào quan nhỏ tới chi em) vì cái công con chi cho chị ta nhà ông trong sư Lambert.

Quan lớn cười :

Tiền xe-pháo mà đến thế, thì tôi đây cũng muốn đi làm kẻ dẫn đường.

■

Biết đâu học lành

Mấy thằng trước đây ở phố hàng Bông có người mở một hiệu in, biển đề bài chữ « Bảo-Dài » to tướng. Mấy in chưa thấy mà trong hiệu lúc nào cũng năm sáu người làm công.

Ông chủ hiệu là Vũ-Trần. Ông bận việc, cần nhân ông người làm. Bơn nớp vào xin việc không lúc nào ngớt, ông chủ thích ý, cười :

— Được anh muốn vào làm, tôi cho. nhưng cần kỳ quỹ giá 1 trăm đồng.

Sĩ tiền kỳ quỹ khi nhiều khi ít, số người làm mỗi ngày mỗi đông. Đã được tiếng đi làm. đến số lại rồi, ngồi nghỉ rồi sẽ không muốn. Làm công với ông chủ Bảo-Dài, sẽ cũng thích công vại, tiếng nói chuyện trong hiệu vang ra khắp phố.

Một ngày kia, 13 người làm công đến thấy cửa hiệu trống huếch trống hoác. bàn ghế lộng chỗng mà ông chủ hiệu... đi đâu mất không biết. Một ngày, hai ngày... ba ngày...

Đợi mãi, mấy người làm công sốt ruột ngồi nhìn nhau. Người này sẽ hỏi người kia : « anh mất bao nhiêu mới được vào làm ».

- 100 — 50 — 300...

Tiếc của làm đơn kêu quan Biện-lý. Rồi Vũ-Trần phải đem ra tòa, tòa phạt về tội lừa đảo một năm tù.

Nhưng... bông chim tâm cá.

CHAPEAU PUR FEUTRE

PRENEZ LE MARQUE PR

les modèles
les plus seyants
les coloris
les plus modes
résistants —
indéformables !
prix modérés !

EN VENTE CHEZ
BỨC-QUANG
NG-ĐĂNG-SỞ
BỨC-KƯƠNG
PHAN-CÔ-THÀNH
KIM-PHƯƠNG
TÔN-THẤT-VIỆT

REPRÉSENTANT : BẢN-LONG 16, R.e ĐỒNG-KHÁNH

Văn vui..

Lá thư rơi

Nam-Dân, một tay sành nghề mê phiêm trong làng bảo, đương ngồi ăn cơm với vợ, vừa ngồi ăn, vừa xem báo Bằng văn-sĩ quảng đưa xuống mâm. một đồ như gắc chim, quát lên : quân chó chết !

— Cậu bảo ai (mặt vợ đã hầm hầm, tiếng lại the thé)

Văn-sĩ, một đêu ngay, gượng cười đáp :

— Không, có giám bảo gì mợ em (đây là giận thằng Xích-Tùng công kích ! Ừ, để giết sẽ biết tay! đã hên mặt! vân như lá mía con giám giở giọng cái!

Tức quá, văn-sĩ thấy sở ra, nằm tay ay ! ai, hầu nhau cầm ai, bỗng nhiên đưa tay bà vợ đi rớ đến cái chỗi lông...vội ngồi xuống, giở giấy ra viết, viết...

■

Hôm sau, điểm tâm đã no, mà phàm ai đã viết văn cũng vẫn biết ăn no vẫn ra rất đã. Nam-Dân sẩu tay áo lên bàn làm việc. Thấy là thư trên bàn, ngạc nhiên mở ra xem.

Thơ rằng : « anh là một thằng hèn mạt, ngu dốt — anh thử ngồi lại vẫn anh xem có thơm không ? Biết điều thì xếp bút nghiên lại, về xua gà thôi — quân xuân ! »

Hai tay văn-sĩ run-run, hú lên một tiếng ngã ra, may đụng phải cái ghế đau chết đi không thì đã bắt tên nhân sự. Văn-sĩ nhìn lại bức thư, chữ to như chữ gà bới, nghiệch-ngoạc không ra nhân thế gì, lối giấc thế đài mà rằng : « chen chúc đánh lại mà làm gì! thà đem thân đi Ra rằng xanh con sung sướng hơn ».

Mở thư ra đọc lại : văn-sĩ lắm lắm « mình hèn hạ! ngu ngốc! tức thật, không biết quân nào ? À...có nhẽ thằng Xích-Tùng, ừ chỉ thằng ấy, đồ hèn mạt ».

Tức tốc văn-sĩ cầm sổ ra quên cả đội khăn, mặc áo, chạy vội vàng đến tòa báo viết một bài văn giải công kì là Xích-Tùng một chữi người viết là thư rơi.

Chưa hả giận, về đến nhà văn-sĩ vẫn còn bậm tức, mặm lắm bắm : « đồ hèn ! quân ngu ! Vợ nghe thấy giận quá, cần chửi trong tay quát lên : « ai ngu » ? Văn-sĩ giật mình, nên giận cười, mà đưa bức thư ra, nói rằng : « mợ xem có đáng giận không ». ức nhau đến thế, rồi nó sẽ biết tay tôi !

■

— Ô hay! Chữ cậu đây mà — hôm qua, cậu viết rồi tôi đã trên bàn, bây giờ làm cái trò gì lại đưa cho tôi ? Rõ khéo...

Dịp may cho những người còn quốc trái

Ai còn quốc trái Đông-Pháp năm 1922 là thứ phiếu 50p oo nên mang ngay lập tức đến nhà Chân-Hưng số 62 Phố Hàng Bạc Hanoi thứ được giá cao cũng gần như chúng số. và những quốc-trái bằng quan tiền tây. thì bán được giá rất cao, cũng có thứ được lãi hơn lúc nộp tiền.

Xin mách giúp

Nếu các ngài muốn được một cái xe nhà đẹp đẽ, sơn tốt, chắc chắn. thì nên tại hiệu :

AN-THÁI

Ngài sẽ được vừa lòng ; và hiệu đó sẽ lòng nom sang sửa hộ ngài luôn nên không tính tiền.

Trên đường xe lửa Hanoi-Tourane

Trong toa hạng nhì, một người ngồi nhỏ khác luân mồm. Hành-khách ngồi đấy lấy làm khó chịu, sau cùng một người từ tốn khẽ bảo rằng :

— Chắc ngài cũng biết ở đây cấm hành khách không được nhổ bậy.

— Phải, thưa ngài, tôi biết vậy... nhưng tôi không phải là hành khách .. tôi là người đi soát vé.

●

Nóng nẩy quá

Cô Tôn tính nóng nẩy. Đi đâu mà phải ngồi đợi là khó chịu lắm.

Mới hôm, đau bụng quá, liền đến nhà thầy thuốc xem bệnh. Người bảo ông ngồi đợi, không cho ai vào ngay.

Đợi mãi lâu cô Tôn lấy làm khó chịu, bèn gọi người bồi đến mà dọa rằng :

— Này, anh bồi... nếu anh không vào mà nói quan liệu tôi chi chăng thì tôi... khỏi lệnh ngay lập tức đây giờ.

■

Lập cả tiếng sấm

Một ông nghĩ mát ở trên Tam-Đảo, đưa mấy bà đi xem Thác bạc. Mấy bà nổ mồm, trượn như pháo ran, không lúc nào ngớt.

Ông ta bực mình, dừng lại bảo mấy bà rằng :

Nếu các bà chục khó im không nói một lúc thì sẽ nghe rõ tiếng nước chảy ầm ầm như sấm động ở trên núi.

■

Chỉ thế thôi

Một ông bạn gặp người bạn thân, trông dáng bọn như nghiện, liền hỏi :

— Bác độ này nghe chừng hút đã lắm. Tôi lo bác nghiện mất.

Bạn trả lời :

— Bác đừng lo, tôi hút, thì có hút nhưng là thôi, mặt thăng có hai kỳ.

Ngừng một lác lâu, rồi lại nói thêm :

Phải, mặt thăng tội bốt có hai kỳ, mỗi kỳ chỉ có mười lăm ngày, mà mỗi ngày chỉ có hai bữa..

Chỉ thế thôi !

CÁC NGÀI NÊN ĐẾN

Trần - quang - Minh

Médecin-dentiste

109 — Rue du Coton — Hanoi

Hiệu giồng răng mới đã lâu năm, các quý-khách xa gần đều biết tiếng.

Giá cả phải chăng, làm rất cẩn thận.

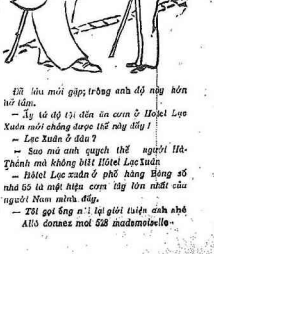

Đã lâu mới giúp; trông anh độ này hơn hở lắm.

— Ấy tôi độ tại đến ăn cơm ở Hotel Lạc Xuân mới chăng được thế nay đấy !

— Lạc Xuân ở đâu ?

— Sao mà anh quịch thế người Hà-Thành mà không biết Hôtel Lạc Xuân

— Hôtel Lạc xuân ở phố hàng Bông số nhà 55 là một hiệu cơm tây tốn nhất của người Nam mình đấy.

— Thế gọi ông ấy là lại giới thiệu anh nhé

Allô donnez moi 528 mademoiselle-